



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. februar 2025
Kontor: Straffuldbyrdseskontoret
Sagsbeh: Signe Rikke Øster
Sagsnr.: 2025-00500
Dok.: 3578077

Besvarelse af spørgsmål nr. 427 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 427 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. januar 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 427 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen om benådning, REU alm. del - bilag 120 (fortroligt), herunder redegøre for reglerne for afsoning, strafnedsættelse og benådning, når man kommer til Danmark, i det tilfælde, at man får en dom i et andet land på baggrund af noget, som ikke er ulovligt i Danmark, f.eks. at være i besiddelse af receptpligtig medicin?”

Svar:

1. Det kan oplyses, at henvendelsen om benådning betragtes som en ansøgning om benådning og er oversendt til Direktoratet for Kriminalforsorgen til videre foranstaltning.

Af principielle grunde er jeg meget tilbageholdende med at udtale mig om konkrete sager, der er eller kan komme under behandling hos myndigheder på Justitsministeriets område.

2. For så vidt angår reglerne for afsoning og benådning har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”De EU-retlige regler om overførsel fra et andet EU-land til fortsat afsoning i Danmark er fastsat i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

Rammeafgørelsen er gennemført i dansk ret i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (EU-fuldbyrdelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 213 af 22. februar 2013.

Det følger af EU-fuldbyrdelseslovens § 58, stk. 2, at fuldbyrdelse i Danmark sker i overensstemmelse med danske retsregler om fuldbyrdelse af fængselsstraf, og at danske retsregler om benådning ligeledes finder anvendelse.

Direktoratet kan om muligheden for benådning oplyse, at det følger af grundlovens § 24, at kongen kan benåde og give amnesti.

Reglerne om sagsbehandlingen ved ansøgning om benådning fremgår af bekendtgørelse nr. 1015 af 28. juni 2022 (udsættelses- og benådningsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen suppleres af vejledning nr. 9737 af 28. juni 2022 (udsættelses- og benådningsvejledningen).

Benådning i sager med frihedsstraffe på over 40 dage sker ved kongelig resolution efter indstilling fra Justitsministeriet.

For så vidt angår sager hvor der er tale om at eftergive frihedsstraffe på indtil 40 dage, er det Direktoratet for Kriminalforsorgen, som træffer afgørelse.

Benådning behandles efter ansøgning og på grundlag af en individuel vurdering.

Direktoratet kan endvidere oplyse, at benådning kun sker i helt ekstraordinære tilfælde.

Grundlaget for benådning vil ofte være helbredsbetaget, f.eks. i tilfælde hvor straffuldbyrdelsen skønnes at ville medføre en væsentlig risiko for alvorlig helbredsforringelse.

Humanitære hensyn kan også i visse tilfælde medføre benådning, f.eks. hvor den dømte eller dennes ægtefælle lider af en fremskreden uhelbredelig lidelse, eller hvor omfanget af den omsorg og pleje, en dømt skal yde et barn eller en ægtefælle, som har en kronisk lidelse, langt overstiger, hvad der normalt kræves af forældre eller en ægtefælle.”

3. For så vidt angår spørgsmålets øvrige del har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten om reglerne for konvertering af domme, når en person bliver idømt en frihedsstraf i et andet EU-land og skal afsone i Danmark. Rigsadvokaten har oplyst følgende:

”Overførsel af fuldbyrdelsen af en ubetinget frihedsstraf idømt i en anden EU-medlemsstat til Danmark behandles efter reglerne i EU-fuldbyrdelsesloven. Rigsadvokaten er udpeget som kompetent myndighed i sager om overførsel af fuldbyrdelsen af en frihedsstraf fra en anden EU-medlemsstat til Danmark.

Når Rigsadvokaten modtager en anmodning fra en anden EU-medlemsstat om at overtage fuldbyrdelsen af en idømt ubetinget frihedsstraf, er det Rigsadvokaten der i første omgang vurderer, om betingelserne for overførsel er opfyldt, jf. EU-fuldbyrdelseslovens § 54, stk. 1. Betingelserne for overførsel

omhandler blandt andet den dømtes tilknytning til Danmark samt arten af den kriminalitet, den idømte fængselsstraf vedrører. Hvis Rigsadvokaten vurderer, at betingelserne for overførsel er opfyldt, indbringes sagen for retten af anklagemyndigheden. Den endelige afgørelse af, om der skal ske fuldbyrdelse af fængselsstraffen, træffes ved dom, jf. EU-fuldbyrdelseslovens § 54, stk. 2.

Hvis betingelserne for overførsel er opfyldt, er Danmark forpligtet til at anerkende en fængselsstraf idømt i en anden EU-medlemsstat. De danske myndigheder skal i den forbindelse ikke foretage en materiel vurdering af straffesagen, herunder om pågældendes skyld eller straf.

Rettens afgørelse om fuldbyrdelse i Danmark af en fængselsstraf idømt i en anden EU-medlemsstat skal fastsættes efter bestemmelserne i EU-fuldbyrdelseslovens § 29 b.

Udgangspunktet er, at den i udlandet idømte straf skal fuldbyrdes i Danmark med samme varighed og art, jf. EU-fuldbyrdelseslovens § 29 b, stk. 1. Hvis varigheden af den idømte fængselsstraf overstiger den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende forbrydelse, nedsættes straffen til den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning, jf. EU-fuldbyrdelseslovens § 29 b, stk. 2. Hvis straffebestemmelsen i dansk lovgivning foreskriver, at der under visse betingelser kan idømmes en forhøjet straf, bør der foretages en konkret vurdering af, om disse betingelser i givet fald er til stede i den konkrete sag.

Hvis den omhandlede fængselsstraf på grund af sin art ikke er forenelig med sanktionerne i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, kan straffen tilpasses til en lignende sanktion, der ville kunne anvendes her i landet. Den tilpassede sanktion må ikke udgøre en skærpelse i forhold til den idømte sanktion, jf. EU-fuldbyrdelseslovens § 29 b, stk. 3.

Af lovbemærkningerne til EU-fuldbyrdelseslovens § 29 b, stk. 3, fremgår det blandt andet, at hvis dansk ret ikke hjemler fængselsstraf for en given overtrædelse, der i et andet medlemsland har ført til idømmelse af fængselsstraf, må straffen ved overførsel til afsoning her i landet tilpasses til den lavest mulige strafposition for fængselsstraf (dvs. fængsel i 7 dage, jf. straffelovens § 33, stk. 1), jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 3048-3049.

I medfør af EU-fuldbyrdelseslovens § 29 c, stk. 2, kan Danmark afslå at overtage fuldbyrdelsen af en frihedsstraf, idømt i et andet EU-land, der vedrører handlinger, der ikke er strafbare efter dansk ret.

I medfør af EU-fuldbyrdelseslovens § 29 c, stk. 1, kan Danmark imidlertid ikke afslå at overtage fuldbyrdelsen af en frihedsstraf, idømt i et andet EU-land, der vedrører handlinger, der ikke er strafbare efter dansk ret, *hvis* den omhandlede handling er omfattet af én af 32 oplyste handlinger (*positiv-listen*), og *hvis* handlingen, efter lovgivningen i domslandet, kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år.”